

[Indenrigsministeren.]

Vejvæsenet, Skolevæsenet og Kasse- og Regnskabsvæsenet. Endvidere er der i § 11, 6te Stykke, indføjet en Bestemmelse, der tager Sigte paa Byraadets Udpegning af Medlemmer til de staaende Udvalg. Det er en kendt Ting, at der rundt omkring i forskellige Byraad sidder smaa Mindretal, det være sig af politisk eller mere lokalbestemt Karakter, som ikke i Kraft af den almindelige Udpegning gennem Forholdstalsvalg kan sikre sig nogen som helst Deltagelse i det Arbejde, der foregaar i de smaa staaende Udvalg. Det er heldigvis almindeligt, at der rundt om i Byraadene bestaar et saa godt Samarbejde mellem nogle af Grupperne eller mellem alle Grupperne, at man ved Forhandling drager alle Byraadsmedlemmerne ind i Arbejdet paa Pladser, hvor de har Betingelser for at gøre det bedste Arbejde; men hvor en saadan gensidig Forstaaelse ikke er til Stede, kan mindre Grupper holdes fuldstændig udenfor alt Udvalgsarbejde. Nu maa man erindre, at det at være Kommunalbestyrelsesmedlem i en Købstad efterhaanden er forbundet med et ikke ringe Ansvar ogsaa i økonomisk Henseende, og man ser da ogsaa det Problem, der staar i Forbindelse hermed: Hvorledes der kan sikres Mindretalsgrupper en vis Ret paa det Omraade, behandlet i andre Lande — det gælder for øvrigt baade indenfor de lovgivende Forsamlinger og indenfor Kommuneraadene. Det er selvfølgelig en ganske overordentlig vanskelig Sag at naa til en tilfredsstillende Løsning af det Problem, og det, der er bragt i Forslag her i § 11, er da ogsaa kun et overmaade beskedent Forsøg paa at give Mindretallene en vis Betyggelse paa dette Omraade. Det bestemmes, at saafremt en Byraadsgruppe ikke ved Fordelingen af Pladserne i de staaende Udvalg maatte have opnaaet saa mange Udvalgspladser, som den vilde have Ret til, hvis samtlige Pladser i de staaende Udvalg skulde have været fordelt under eet efter Forholdstalsvalgmaaden, er den paagældende Gruppe berettiget til at faa det manglende Antal anvist; kan der ikke opnaas Enighed om, i hvilke Udvalg disse Pladser skal anvises, afgøres dette til syvende og sidst af Byraadet. Der er tilføjet en Bestemmelse, der sikrer, at en Byraadsgruppe ikke herved kan berøves det Flertal i Udvalgene, som efter de almindelige Regler vilde tilkomme den. Jeg har den Opfattelse, at disse Regler, som de her er formet, i det praktiske Liv vil virke tilskyndende til ved almindelig Forhandling at opnaa den for alle Partier bedste Fordeling

af Udvalgspladserne, hvilket altid vil være det mest ønskelige. Jeg maa maaske endnu gøre opmærksom paa, at der i § 11 er indføjet en Bestemmelse om, at naar et Medlem i Valgperiodens Løb udtræder af et staaende Udvalg eller en Kommission, hvori han er indvalgt, vil hans Plads fremtidig kunne besættes af den Byraadsgruppe, som har valgt det oprindelige Medlem.

I § 20 bestemmes det, at Byraadet af sin Midte skal udvælge to til Folkekirken hørende Medlemmer til at tage Sæde i hver af Købstadens Kirkebestyrelser, medens Bestemmelsen i Forslaget fra 1929 gik ud paa, at der skulde vælges eet Medlem. Jeg har ændret det til to, idet jeg mener, at det derigennem i hvert Tilfælde sikres, at de to største Grupper i Byraadet kan faa Sæde i de paagældende Kirkebestyrelser.

I § 20, 2det Stykke, er der foretaget betydelige Ændringer vedrørende Bygningskommissionernes, Brandkommissionernes og Sundhedskommissionernes Sammensætning. Det fastslaaes nu, at Borgmesteren skal være fast Medlem af og Formand for samtlige disse tre Kommissioner, og at der til hver af disse Kommissioner af Byraadet skal vælges fire Medlemmer, hvoraf højst de to kan vælges udenfor Byraadets Midte. Endvidere fastsættes det, at Bygningskommissionen og Brandkommissionen skal tiltrædes af Politimesteren og Brandinspektøren samt Bygningsinspektøren, hvor en saadan findes. Sundhedskommissionen tiltrædes paa samme Maade af Politimesteren og vedkommende Kredsløge.

I samme Paragraf, sidste Stykke, fastsættes det, at Byraadets Valg af Medlemmer til staaende Kommissioner, Nævn o. s. v. ikke har Gyldighed udover vedkommende Byraads Funktionstid.

I § 21 bestemmes det, at Politibetjentenes og Arrestforvarerens Ansættelse og Afskedigelse skal foregaa efter de til enhver Tid gældende Bestemmelser i Lov om Rettens Pleje.

I § 22 er der sket den Ændring, at anden Behandling af Budgettet skal være foretaget senest den 31. Marts i Stedet for som efter det tidligere foreliggende Forslag senest den 15. Februar. Endvidere udskydes Tidsfristen for Indenrigsministeriets Afgørelse med Hensyn til de Tilfælde, hvor Skattestigningen overstiger en vis Grænse, fra Udgangen af Februar, som det foresloges i det tidligere foreliggende Forslag, til Udgangen af Marts, en Ændring, som, saa vidt jeg har forstaaet, har været meget ønsket af praktiske Kommunal mænd, og som vist kan foretages uden Betænkeligheder.